

VERSCHIJNT

Alle dagen, behalve Zon- en Feestdagen.

PRIJS DER ADVERTENTIEN:

Van één tot zes regels. f 1.00.
 Voor elken regel meer. f 0.15.
 Behalve de 35 cts. zegelgeld.
 Aankondigingen van geboorte, huwelijken en overlijden,
 worden geplaatst tegen betaling van f 1, het zegel-
 regt daaronder begrepen.

VRIJDAG 28 JULIJ.

UITGEVER-DIRECTEUR:

C. H. SUSAN, Jr., te 's Gravenhage.
 Hoofd-Correspondenten M. Schooneveld en Zoon,
 Beurssteeg, te Amsterdam.
 Brieven franco aan het Bureau De Grondwet.
 Jan Hendrikstraat, n°. 259.

ABONNEMENTSPRIJS:

Voor 's Gravenhage per 3 maanden f 4.50.
 Voor de overige steden des Rijks f 5.50.

Hoofd-Bureau voor Ned. Oost-Indië:
 VAN HAREN NOMAN EN KOLFF, te Batavia.
 Prijs franco per Landmail voor Java en buitenbezittingen
 per jaar, met vooruitbetaling bij het nemen van het
 abonnement f 70, Ned. Cour.

BERIGT.

vreemde brand heeft het gehucht „Het kloos-
 rechte Amst Vollenhoven bijkans vernield. Voor
 jaren trof die gemeente een gelijk lot.
 vereerend verzoek belast zich de Redactie van
 „Grondwet” met de ontvangst van alle giften, be-
 om den nood der ongelukkige van huisvesting
 heroofde ingezetenen te lenigen, zullende van
 ingekomen giften behoorlijke verantwoording ge-
 worden.

De Fakkel rigt in haar nummer van 21 Julij „Een
 woord aan de constitutionnelen in Nederland”, zamen-
 steld uit de volgende merkwaardige verklaringen:

„Wij mannen van de Fakkel zijn, wat gij u noemt.
 Willen wij een coup d'état? Neen. Willen wij reactie? willen
 eene nieuwe grondwetsherziening, maar in reactairen zin?
 Het enige wat wij verlangen, bepaalt zich tot verbele-
 digen in de kieswet. Ook tijdens de April-beweging hebben wij
 anders verlangd, niets anders geschreven.
 Van het zesde hoofdstuk der grondwet, bestaat in de wet op
 kerkgenootschappen, thans eene officieel-nationale interpretatie.
 Het krachtig bestuur is voor 's lands hoogheid van de kerk-
 genootschappen niets te vreezen. Dat is ten minste de vrucht
 van de Aprilbeweging.
 eene trouwe uitvoering van de Grondwet; wij ook.
 het stelsel van openbaarheid; wij ook.
 de onschendbaarheid van de wetten; wij insgelijks.
 tegen alle privilegien, vroeger hetzij aan stan-
 de privilegies aan het Roomsche kerkgenootschap bij wijze van
 concessies geschonken.
 wilt de zaak van het volksonderwijs op Java hebben
 onderd en de Evangelisatie der Javanen onbelemmerd hebben
 gemaakt; wij willen dat insgelijks.
 wilt herziening van ons belastingstelsel, vooral wat de
 consumptieve middelen betreft; ook daarin zijn wij het met u eens.
 wilt zuinigheid in het beheer, maar onbekrompenheid,
 waar het de hoogere belangen der natie geldt; wij staan met
 volkomen op hetzelfde standpunt.
 wilt te zijn van de woorden en werken der
 anti-revolutionaire partij; wij ook.
 Maar wij ook van het pseudom, dat wij als de geconsolideerde
 partij der duisternis bestrijden. Waarom zijt gij ten opzichte van
 pseudom zoo rekkelijk.

Wij meenen dat woord niet onbeantwoord te mogen
 laten.

De Redactie van de Fakkel heeft zich steeds beroemd
 te maken, of te behooren tot de kerkelijke protes-
 tante partij en te staan tegenover de staatkundig-
 liberale, de vrijzinnige, de constitutionnele partij.

Evenwel, wij strijden niet om een naam, om eene
 vlag, het is ons om de zaak te doen.
 hebben aan de anti-revolutionaire partij be-
 dat zij zich, bij uitsluiting, dien naam wilde
 eengenen, alsof wij en anderen buiten haar revolu-
 tionair waren.

ook hebben wij de Fakkel nimmer kunnen er-
 kennen, als het orgaan, bij uitnemendheid, van de
 kerkelijke protestantsche partij; men lette bijvb. slechts
 op den Herderlijken brief der Synodale Commissie
 van 1853.

Wij kunnen dus niet onvoorwaardelijk „de mannen
 van de Fakkel” erkennen als thans te behooren tot
 de constitutionnele partij.

Wij meenen dus tegenover de constitutionnele partij
 tegenover de toenadering mogen wij evenwel niet onver-
 antwoordt zijn.

De Fakkel reikt intusschen, onzes inziens, wat ligt-
 de hand aan zijne wederpartij, en is wellicht
 te gul met de verklaring: „ik behoor tot uwe
 partij.”

Wij was het immers ook in April 1853; maar de
 anti-revolutionnaren was niet duurzaam.
 het geval ook in Julij 1854 zijn; en waartoe
 zou het leiden dan tot hatelijkenheden?
 hebben wij ons opregt in de volgende
 verklaringen.

Wij willen geen coup d'état.

„Wij willen geen reactie,
 ofschoon wij, voor alsnog, de reden niet kunnen ver-
 moeden, waarom men zulke verklaringen noodig acht.
 De constitutionnele partij heeft het, nimmer noodig
 geoordeeld, ze af te leggen.

In de Grondwet van 1815 staat evenmin als in-
 die van 1848 eenig artikel, waaruit zich een
 coup d'état zou laten regtvaardigen. Van welke
 zijde ook, zoo iets wordt geopperd, hetgeen aan een
 coup d'état kan doen denken, wij durven stoutweg
 verklaren, dat alleen meened en verraad kunnen denken
 aan eene ter zijde stelling van grondwettige voor-
 schriften. Wij noemen het rondborstig majesteitschennis,
 als men zoo iets durft onderstellen van het Hoofd der
 Regering; wij achten het eene schromelijke ondermijning
 van het openbaar gezag, zoo men één oogenblik slechts
 de Regering tot zulk een misbruik van magt in staat
 durft rekenen.

Niet minder gunstig was de indruk, dien op ons de
 verzekering maakte, dat de partij van de Fakkel wil:
 eene trouwe uitvoering van de Grondwet;
 huldiging van het stelsel van openbaarheid;
 onschendbaarheid der wetten;
 bevordering van het volksonderwijs op Java;
 onbelemmerde evangelisatie der Javanen;
 herziening van het belastingstelsel, vooral wat de
 consumptieve middelen betreft;
 zuinigheid in het beheer; maar onbekrompenheid,
 waar het de hoogere belangen der Natie geldt.

Evenwel laat zich daarmee niet rijmen de felheid,
 waarmede de beginselen van het vorig Ministerie worden
 beoordeeld, ofschoon die beginselen thans met zoo vele
 woorden door de Fakkel worden gehuldigd, zoo min
 als de welwillendheid, welke menige daarmee strijdige
 handeling van het tegenwoordig Ministerie te beurt valt.
 Zoo ook wordt in hetzelfde blad gesproken van
 „afkeer van de woorden” en van „instemming met de
 beginselen der anti-revolutionaire partij”; terwijl wij
 toch de beginselen alleen uit de woorden en geschriften
 leeren kennen.

Maar behalve hetgeen, waarover wij ons kunnen ver-
 blijden en wat ons eenigzins twijfelachtig is voorge-
 komen, is nog het een en ander, wat wij in die
 verklaring met de constitutionnele beginselen in strijd
 achten. Wij willen dat nader uiteenzetten.

Met juistheid wordt door de Tijd opgemerkt, dat de
 Nederlander, zijne kolommen openende voor de arti-
 kelen van J. B., over het koloniaal Regerings-reglement,
 niet aarzelt de verspreiding in de hand te werken van
 stellingen, als die, welke in die artikelen verkondigd
 worden.

Zij vraagt: „Is het niet verwonderlijk iemand van
 „zulke beginselen, vaak als gewonen medearbeider in
 „de Nederlander aan te treffen?”

Die vraag is menigmaal bij ons opgekomen, — niet
 slechts om de vreemdsoortige financiële beschouwingen
 van dezelfde hand, maar vooral, omdat wel van anti-
 Thorbeckiaanschen geest, geenszins echter van eene
 anti-revolutionaire rigting, zelfs niet van eene anti-
 papistische, in sommige artikelen sporen te vinden zijn.

De Nederlander antwoordt daarop: „De heer J. B.
 „is nooit onze gewone medearbeider geweest; al heeft hij
 „de Nederlander met een aantal merkwaardige artikelen
 „verrijkt.”

Wij moeten dat tegenspreken.

De heer J. B. is de gewone medearbeider van de
 Nederlander, wanneer het bij uitsluiting beschouwingen
 betreft van finantiëlen aard. Dit is zóó waar, dat zelfs
 menige uitdaging tot ons door de Redactie is gerigt,
 om die beschouwingen te wederleggen. Van daar, dat
 wij in de gelegenheid zijn gesteld, om bekend te wor-
 den met anti-revolutionaire staathuishoudkunde, met
 den aard der anti-revolutionaire beginselen, in toe-
 passing gebracht op belasting-heffingen.

Behalve nu, die financiële beschouwingen wijdt de heer

J. B. menig artikel aan de koloniën, het hooger on-
 derwijs, het muntwezen, enz. Zoo hij dus al geen dage-
 lijksche medearbeider is, dan is het toch eene hand-
 reiking, die tot de instandhouding van het anti-revolu-
 tionnaire dagblad uitnemende dienst bewijst; al is het
 slechts om aanleiding te vinden tot „meer bedachtzame”
 en „minder koele” wederspraak van Ds. van Rhijn.

Er ligt evenwel in die opneming van artikelen van
 den heer J. B. een krachtig bewijs, dat eigenlijk de
 politiek de hoofdrol speelt onder alles wat de anti-
 revolutionaire partij beoogt, en dat de godsdienst in
 zoover slechts daarmede in betrekking komt, als zij
 aan partijzucht bevorderlijk kan zijn.

De heer J. B. blijkt nu weder in godsdienstige rig-
 ting met de partij van de Nederlander grootelijks te
 verschillen; maar omdat er politieke verwantschap
 bestaat, wordt medearbeid aan het anti-revolutionair
 dagblad niet versmaad. Zoo het verschil de politiek
 betrof: hij werd aangeduid als een „ongeloovige” of
 „godloochenaar”.

De Nederlander meent ons op „eene niet onaardige
 vergissing” te hebben betrapt.

Wij schreven in No. 355:
 „Zeker is de betrachting van een oud Hollandsch
 „spreekwoord: „als het tij verloopt, verzet men de
 „bakens”, prijzenswaard; maar... als men nu begint te
 „spreken van constitutionnelen zin of van constitutionnele
 „beginselen, dan valt het ons moeilijk, wat den boven-
 „toon voert: de opregtheid der duiven of de listigheid
 „der slangen, juist te onderscheiden.”
 Zij licht deze zinsnede aldus toe:

De Grondwet, geeft te kennen, dat wij, op het voorbeeld
 wellicht der Amsterdamsche Courant, onder den schrik der ver-
 kiezingen, aan eene algemeene verbroedering, die ons nu zeer
 te stade zou komen, bevorderlijk wenschen te zijn.
 „De Grondwet meent dus, dat de reden der historische be-
 schouwing in de Historie van Junij 1854 moet worden gezocht.”
 „Zij kon niet weten dat hetgeen zij geschreven achtte onder
 den druk van het oogenblik, woordelijk is overgenomen uit de
 Nederlander van 1852 (no. 578.)”

Er heerschte bij ons geen twijfel over den leeftijd,
 maar over de bedoeling van het betoog, in verband
 met de uitlegging, onlangs aan het woord „constitution-
 neel” gegeven. Wat in 1852 ongelooflijk schijnen kon:
 in 1854 zou politieke verwantschap der anti-revolution-
 naire partij met de constitutionnelen, of, zoo als ook
 wel eens uitgedrukt werd, „politieke samenwerking met
 behoud van ieders eigenaardigheid”, vooral na de proef-
 neming van April 1853, niet onder de onmogelijke
 gebeurtenissen kunnen geteld worden.

Twijfel over de bedoeling is niet weggenomen; de
 opregtheid der duiven dreef niet boven.

Bij de beraadslagingen over de Armenwet werd ook
 gesproken over een algemeen politie-regt van den Staat.
 Het is niet onbelangrijk daaraan te herinneren, omdat
 niet zelden van zulk een regt gebruik wordt, ten minste
 kan worden gemaakt in andere gevallen, — niet enkel
 door de Hooge Regering, bij maatregel van algemeen
 bestuur, maar ook, en niet het minst, bij een bloot
 bevel van een plaatselijk ambtenaar.

De Minister van Binnenlandsche Zaken beantwoordde
 in de zitting van 15 Mei den heer van Asch van
 Wijck aldus:

„Omtrent het regt van het opleggen van verplichtingen (aan
 de diakoniën) is reeds vroeger door mij gesproken; ik heb mij
 daarbij niet beroepen op art. 195 der Grondwet; want ik geloof
 niet dat gewild regt uit dat artikel voortvloeit; maar die be-
 voegdheid, opzigt waart, uit het algemeen politieregt, dat den
 Staat toekomt.”

De heer van Nispen van Sevenaer hechtte aan die
 verklaring groote waarde.

